

**Clara Et Praeclara Methodus Parandæ Eloquentiæ,
Secundùm Doctrinam & Præcepta Cypriani Soarii è
Societate Jesu, Ad Captum Et Praxim Faciliorem
Accommodata**

Worpitz, Georg

Coloniæ Agrippinæ, 1700

§. VII. Via eadem fit planior incipientibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68908](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68908)

§. VII. *Via eadem sit planior incipientibus.*

Post cognita artis oratoriae præcepta, duo præscribuntur ab authore lib. i. c. 8. media comparandi eloquentiam: *Exercitatio & imitatio;* ut enim fabricando fabrisimus, pingendo pictores, scribendo scriptores; ita & orationem concinnando, Oratores; quemadmodum verò pictores inter pingendum respiciunt principio exemplar aliquod ab artifice expictum; & pueri characterem præscriptum in tabula, vel papyro, sic itidem faciendum Tironi eloquentiae. Unde primùm, & antè omnia occupandi sunt in imitandis Eloquentium virorum scriptis assignato illustri aliquo loco v. g. hypotyposi, allegoria, prosopopæia &c. ex Cicerone, Seneca, Virgilio, vel authore alio, qui præ manibus est, ut Candidatus Rhetoricæ, Orator Extemporaneus. Hunc mutatâ solùm materiâ ad aliud thema applicent, & ad normam illius exprimant. Juvabit hoc non solùm ad rerum, & verborum copiam comparandam; sed etiam ad phantasiam circa modū dilatandi concipiendam. Hoc modo se plurimū profecisse experientiâ suâ testatur P. Masen. in Palæstra styl lib. i. c. 4. n. 3. quem etiam discipulis ad commendationem prælegisse juverit: & ille ipse in Palæstra Oratoria totus est in imitando, non existimans se faciliùs formare posse oratorem, quam imitando, longum enim

160 *De Tractatione seu deduct. &c.*
enim inquit ille ex Seneca, iter est per præcep-
ta, breve per exempla. Hinc ipsas Ciceronis
orationes sic in Analysis redegit, ut in fine
osten dat, quâ in materia quis eas imitari vale-
at. Quo pacto verò quis partem aliquam imi-
tari queat, docet in Palæstra Styli lib. I. c. 10
quem vide n. 2 & 3. Item Palatum Eloquen-
tiæ in Atrio Eloquentiæ exercitatione i. Le-
ctione 3. puncto 4. ego adjiciam quæ habe-
P. Carolus Pajot in Tirocinio Eloquentiæ
Ratio imitandi.

1. Cùm mutatur quidem sententia, verba
autem eadem retinentur. v. g. Cicero dixit:
non placet Antonio consulatu meus; at pla-
cuit Servilio: sic quis imitari posset: non pla-
cet negligentioribus discipulis meis studium
assiduum literarum; at placet diligentioribus.
Vel ut Cicero dixit, P. Clodii mortem nemo
æquo animo ferre potest: Sic de alio sincere
dici potest: tanti viri mortem nemo æquo a-
nimo ferre potest: luget Senatus, mæret eque-
ster ordo &c. Vel contrario sensu de aliquo
scelerato: persiti hujus hominis mortem
nemo iniquo animo ferre potest: gaudet se-
natus, exultat equester ordo, tota regio affec-
ta gaudio est: florent municipia, eriguntur
coloniæ, agri denique ipsi, tam pestiferum,
tam immanem, tam exitiosum virum cecidi-
se lœtantur.

2. Cùni mutantur quidem verba, sed sen-
tentia eadem retinetur. v. g. Cicero dixit di-
vinatione in Verrem: de te Cæcili, jam extra
contentionem, certamenq; nostrum famili-
ariter

ariter tecum loquar: tu ipse quemadmodum existimes, etiam atque etiam vide, & intellige qui sis, & quid facere possis considera: putasne &c. Sic Ciceronem imitabor. Sed de te nimium pertinax adolescens jam extra omnem contentionis acerbitatem familiariter tecum loquar; tu quemadmodum studeas, vide etiam atque etiam, quis sit progressus tuus, & quos judices expectaturus sis, considera: putasne te posse &c.

3. Cum mutata simul sententia, & locutione, eundem dicendi tenore observamus: v.g. Cicero pro Milone dixit: nam illa praesidia quae pro templis &c. sic imitari possumus: nam illa castra hostium quae pro muris conspicitis, et si ad vim inferendam &c.

4. Cum sensus propè ad verba eadem, aliquibus insuper additis, retinetur. v.g. Cicero dixit: quo usque tandem abutere Catilina patientia nostrâ? sic imitabor: quo usque tandem abutere contumax adolescens præceptoris patientia? quo usque animus tuus tot, tamque amicis obduratus monitis obstupescet?

5. Cum pro sententia aliam sententiam, pro verbis alia verba eodem ordine, & tenore collocamus, v.g. Cicero dixit; Novi judicii nova forma terret oculos &c. Sic imitabor: perditissimi viri inaudita impietas affligit bonorum animos &c.

6. Cum easdem figuræ, frumentatis verbis, & sententiis imitamur. v.g. Cicero dixit pro Milone: quid porrò querendum est? at constat.

L

à quo

à quo? ut pater &c. Sic imitabor. Ei verò qui velit in virum doctum evadere, quid præscribendum censetis? ut studeat? at constat, ut præstantissimos scriptores imitemur? at patet.

7. Cum eadem argumenta, & eundem argumentandi, narrandi, dicendique modus sequimur, v.g. pro Milone Cicero, orationis exordium distribuit in duas propositiones: 1. est, non debeo timere pro Milone dicturus. 2. nova forma judicii me terret. Tum utramque probat & amplificat; tandem concludit, sed artificiose; cum enim sic concludere debuisset; et si timere non debeo, tamen subest aliqua terroris causa: nihilominus ut modestius seipsum ac Milonem commendaret ex libertate quadam dicendi, conclusio nem ad judices convertit his verbis. Quam obrem adeste animis Judices, timorem, quem habetis, deponite &c. cuius conclusio nis rationem proponit, eamque amplificat. Hoc artificium exordii in alia materia potest quis imitari. v.g. pro arguento si consolatio de morte fortissimi Principis, aut Ducis; sic exordium poterat distribui in duas pariter propositiones: Non debemus gaudere de morte illustrium virorum (en prima proposi tio) qui patriæ tam fideles sunt, ut cum de illius salute agitur, nec quorumcunq;, nec sui ipsius mortem curen den secunda propo sitio utraque probanda & amplificanda est; deinde conclusio converteretur ad cives, quibus probabitur gloriosum esse pro patria mori,

Kul-

suisque rationibus & amplificationibus il-
lustrabitur. Hæc ex P. Carol. Pajot. Quod
si porrò difficultas obviatur in designanda
ad imitandum materia, reddetur & ista pla-
nior, postquam lectus fuerit P. Masen. in Pa-
lest. Orat. liber tertius à. i. ad ultimum ; illu-
strabitur enim intellectus ad similia. Docenti
verò nullaré opus erit aliā in principio,
quam legere Orationes Ciceronis, aut aliorū
v.g. Porcensium, Mureti, Negronii, Avanci-
ni, interq; legendum cogitare, quam in tem-
aliam transferri, & accommodari possit: tu m
verò dictate Tironibus, & ad imitandum
proponere. Sublevabitur sic Professor mag-
no labore, quam impendere necesse foret in
propriis thematibus elaborandis: cuius etiā
beneficio perfluet, ubi aliquam diu in hoc
imitationis studio fuerint versati; tunc enim,
licet ipsi Tirones natare, atque volare viri-
bus suis incipere debeant; tamen exemplo il-
lis præeundam ; ideoq; licet materia non af-
signabitur, aut dictabitur, quam exprimant
imitando, juverit tamen plurimum, ut data
ad dilatandum propositione, prius iisdē præ-
legatur, jam deducta, & expressa ab aliquo
auctore ; idq; hunc in finem, ut imaginatio-
nem combibant in phantasia, quā imbuti fa-
cilius videant, quo pacto incipiendum, qui-
bus verbis, & figuris utendum, quibus peri-
odis &c. Serviet hic P. Delacerda in campo
Eloquentiæ; Palatium Eloquètiæ, Causinus,
itemq; alii auctores, qui floridè scripserunt; uti
Guel. Stanihurtius in quatuor novissimis ;

164 De Tractatione seu deduct. &c.

in Tessa Militis Christiani: Carolus Scriba
nius de Passione &: in quibus annotari poterit locus aliquis illustris v.g. alicujus propositionis explicatio per aliquem locum Rhetoricum, per aliquam figuram insignem v.g. prosopopœia, hypotyposin &c. per quadratas periodos &c. illisque eandem assignare propositionem pro dilatatione, sed ad maiorem facilitatem prælegere prout ab alio facta est. Quod ipsum potest facere Magister in iis, quæ ipse elaboravit themata, quæ etiam postmodum dictari poterunt.

Est adhuc aliis ante dictam imitationem (nisi utroque mixtim uti libeat) usurpandus modus Tironibus per utilis, ut locū aliquem insignem v.g. descriptionem, narrationem &c. ē Cicerone vertant ē latina in maternam linguam, aut in carmen; aut vicissim carmen aliquod in solutæ orationis numeros; siccenim & verborum sibi comparant copiam, & phantasiam circa modum dilatandi, exornandi, &c. stylique diversitatem notant. Sed advertendum, cùm ex latino aliquid in germanicum, aut ē contrā, transfundere volueris, danda est opera, ut verba quidein, quo ad ejus fieri potest, propriè reddas in conversione: in phrasibus tamen eam curam adhibeas, ut collatione utriusque linguæ videoas, quid idioma ferat, aut requirat; ne dum latine loqui studes, maternæ linguæ mores sonos fundere videaris, & contrā, ut si vertendū sit hoc: Er wil das studiren auf den nagel hencken: non est dicendum: vult studia ad clavum suspen-

pendere, sed vult studia abrumpere, aut Mu-
sis valedicere, prius enim in Latino non con-
gruit, quod locus proverbii hujus apud La-
tinorum non sit. Qui verò Græca vertere latinè
voluerit, is primùm quidem proprietatem &
vīm verborum accurate exprimendam &
reddendam esse putet. Tum si paululum in
hoc exercitationis genere fuerit progressus,
sententiam phrasī latinā exprimere studeat,
ita ut non verbum verbo reddere existimet
esse necesse, sed secundūm Ciceronem effici-
at, ut sententiæ sententiis respondeant: satis
enim in hoc genere fuerit, omissis syllabarum
dimensionibus, (si carmen est) sententias ip-
sas bona fide vertisse.

V. reg. 5.
Professi.
Rhetor. &
Palatium
Eloquen-
tiae exer-
cit. i. lect.
5. puncto
5.

S. VIII. Monita in dictorum usu obser- vanda.

I. Attendendum adolescentibus, nē dum propositionem amplificant, per impruden-
tiā addant aliquid, quod sit impertinens & superfluum. Est autem impertinens & super-
fluum illud, quod non facit ad rem proban-
dam vel declarandam. Videndum itaque an propositionem explicandam declarant aut probent ea, quæ adduntur. Probant autem ra-
tiones & argumenta ex locis desumpta. De-
clarant similitudo & synonymia, in qua et-
iam attendendum, ut dum idē dicis, aliud ta-
men dicere videaris, non verò minus, aut idem quod dixisti: quā ex causa ordo in collo-
catione verborum. Si servandus enim prius